

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 10. 2022, sp. zn. 11 Tdo 931/2022, ECLI:CZ:NS:2022:11.TDO.931.2022.1

Číslo: 39/2023

Právní věta:

Chemická látka klonazepam obsažená např. v léku Rivotril je psychotropní látkou podle Úmluvy o psychotropních látkách. Opatření takového léku jinému, je-li tím sledován jiný než léčebný účel, lze považovat za neoprávněné a je možné jím naplnit znaky trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku.

Vězeň, kterému dříve na svobodě lékař předepsal užívání uvedeného léku, avšak vězeňský lékař jeho užívání neschválil, se může dopustit návodu k trestnému činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 24 odst. 1 písm. b), § 283 odst. 1 tr. zákoníku, pokud jinou osobu přesvědčí, aby mu opatřila takový lék za jiným než léčebným účelem a pokoutně jej dopravila do věznice.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 20.10.2022

Spisová značka: 11 Tdo 931/2022

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Návod, Nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, Omamné a psychotropní látky

Předpisy: § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku
§ 283 odst. 1 tr. zákoníku

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud odmítl dovolání obviněného R. K. proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 2. 2022, sp. zn. 5 To 441/2021, v trestní věci vedené u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 15 T 39/2020.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 12. 10. 2021, č. j. 15 T 39/2020-376, byl obviněný

R. K. (dále též „obviněný“ nebo „dovolatel“) uznán vinným ze spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy ve formě návodu podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Za to byl podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání dvaceti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku mu byl současně uložen trest propadnutí věci, a to 34,28 g rozpadlých tablet léčiva Rivotril a krabičky s krémem v obalu „orgatech“ č. 00567624, uložených u Policie ČR ve skladu OMTZ Frýdek-Místek.

2. Týmž rozhodnutím Okresního soudu v Ostravě byla uznána vinnou rovněž spoluobviněná I. R., rozená K., a to přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Za jeho spáchání byla podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, jehož výkon jí byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku ve spojení s § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání patnácti měsíců.

3. Výše uvedený rozsudek Okresního soudu v Ostravě právní moci nenabyl, neboť proti tomuto rozhodnutí podal obviněný R. K. odvolání, kterým napadl výrok o vině i trestu. O tomto řádném opravném prostředku následně rozhodl Krajský soud v Ostravě svým rozsudkem ze dne 16. 2. 2022, č. j. 5 To 441/2021-434, a to tak, že

- podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. zrušil v napadeném rozsudku okresního soudu ve vztahu k osobě obviněného R. K. výrok o trestu odnětí svobody a
- nově s přihlédnutím k § 259 odst. 3 tr. ř. odsoudil jmenovaného obviněného podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, pro jehož výkon jej podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou,
- zatímco v ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek Okresního soudu v Ostravě nezměněn.

4. Podle skutkových zjištění Okresního soudu v Ostravě se oba obvinění shora uvedené trestné činnosti dopustili tím, že:

v blíže neurčené době na počátku roku 2019 obviněný R. K., vědom si protiprávnosti svého jednání, s cílem neoprávněně získat léčivo Rivotril obsahující účinnou látku klonazepam, přemluvil po předchozí písemné žádosti zaslané dopisem z Vazební věznice XY, jakož i na základě ústní žádosti učiněné v průběhu návštěvy ve Vazební věznici XY, svou družku obviněnou I. R. k tomu, aby mu do Vazební věznice XY zaslala poštovní zásilku obsahující tablety léčiva Rivotril, adresovanou podle žádosti obviněného R. K. jeho spoluvězni z cely M. B., čemuž obviněná I. R. vyhověla, přestože si byla vědoma skutečnosti, že její druh vykonává vazbu a je tedy povinen dodržovat povinnosti a zákazy uvedené v zákoně č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, zejména pak zákaz vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, uvedený v § 21 odst. 2 citovaného zákona,

kdy dne 23. 3. 2019 podala u držitele poštovní licence České pošty, s. p., na podací poště Pošta K. 1, k přepravě balík č. XY adresovaný M. B. do Vazební věznice XY, načež dne 26. 3. 2019 v době kolem 10:50 hodiny byl tento balík jako příchozí pošta kontrolován příslušníky Vězeňské služby a byla v něm kromě jiného nalezena krabička hydratačního krému zn. Nivea soft, uvnitř které byl pro obviněného R. K. pod krémem ukryt mikrotenový sáček s blíže neurčeným počtem rozpadlých bílých tablet léčiva Rivotril 2 mg s dělicím křížem o celkové hmotnosti 34,36 g, jež podle odborného vyjádření obsahovaly účinnou látku chemicky definovanou jako klonazepam,

příčemž výdej léčiva Rivotril 2 mg je vázán na lékařský předpis a klonazepam je uveden v příloze č. 7 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka zařazená do Seznamu IV podle Úmluvy o psychotropních látkách, čímž porušili zákaz vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, uvedený v § 21 odst. 2 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby.

II.

Dovolání obviněného a vyjádření k němu

5. Obviněný R. K. napadl rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 2. 2022, č. j. 5 To 441/2021-434, ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 12. 10. 2021, č. j. 15 T 39/2020-376, dovoláním, podaným prostřednictvím svého obhájce, které zaměřil proti výrokům o vině i trestu. V rámci odůvodnění svého mimořádného opravného prostředku odkázal na existenci dovolacího důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. (ve znění do 31. 12. 2021), neboť podle jeho názoru rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo na jiném nesprávném hmotněprávním posouzení.

6. Úvodem svého písemného podání dovolatel předeslal, že projednávaný skutek tak, jak je formulován v tzv. skutkové větě, nevykazuje znaky přečinu uvedeného v § 283 odst. 1 tr. zákoníku, pročez ani nemohlo dojít k tomu, aby spoluobviněnou k takovému přečinu navedl. Podle legální definice se pachatel dopustí předmětného přečinu, když je bez důvodných pochybností prokázáno, že neoprávněně vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, zprostředkuje, prodá nebo jinak jinému opatří nebo pro jiného přechovává omamnou nebo psychotropní látku, přípravek obsahující omamnou nebo psychotropní látku, prekurzor nebo jed. Zákonný znak „neoprávněnosti“ tedy spočívá ve výrobě či jiném nakládání s omamnou či psychotropní látkou. Podle tvrzení dovolatele však tento znak nemůže být naplněn porušením zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, resp. se nemůže vztahovat na porušení jeho ustanovení § 21 odst. 2, v rámci kterého je ve výkonu vazby či trestu odnětí svobody zakázáno vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky. Podle přesvědčení dovolatele tedy jednání popsané v tzv. skutkové větě odsuzujícího rozsudku nemělo být posuzováno jako přečin podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, nýbrž toliko jako kárný, kázeňský či přestupkový delikt ve smyslu zákona o výkonu vazby.

7. Dále dovolatel akcentuje, že lék Rivotril (který obsahuje účinnou látku klonazepam) nebyl jím (ani jeho družkou, obviněnou I. R.) získán neoprávněně, neboť z provedeného dokazování vyplynulo, že předmětný lék mu byl řádně předepsán lékařem, tudíž byl oprávněným uživatelem tohoto léčiva. Vadné hmotněprávní posouzení skutku tedy spočívá i v tom, že prokázaným jednáním obviněného spočívajícím v dopravení řádně předepsaného léku do věznice, a to pouze pro jeho vlastní potřebu, nemohou být řádně naplněny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu uvedeného v § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Lze toliko připustit, že mohla být naplněna skutková podstata některého z přestupků či provinění ve smyslu zákona č. 293/1993 Sb., za což mohl být obviněnému uložen kázeňský trest.

8. Námitku faktického omylu v rozlišování trestní a mimotrestní odpovědnosti neboli záměny trestněprávní odpovědnosti podle trestního zákoníku na straně jedné a kázeňské (resp. přestupkové) odpovědnosti podle zákona o výkonu vazby na straně druhé obviněný věcně namítal již během hlavního líčení dne 12. 10. 2021. V tomto smyslu (mimo jiné) uvedl, že cílem ustanovení § 283 tr. zákoníku je zabránit „šíření toxikomanie“. V daném případě se však o takovou situaci nejedná, neboť obviněnému byl lék s obsahem klonazepamu předepsán lékařem a skutečnost, že užívání tohoto léčiva nebylo uznáno lékařem ve výkonu vazby, neznamená, že by mu tento lék byl dodán neoprávněně.

9. Vzhledem k tomu, že projednávaný skutek nenaplnuje zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, neboť nebyl naplněn zákoný znak „neoprávněnosti“

posuzovaného jednání, dovolatel závěrem svého podání navrhl, aby Nejvyšší soud rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 2. 2022, č. j. 5 To 441/2021-434, v celém rozsahu zrušil a následně tomuto soudu přikázal, aby jeho řádný opravný prostředek proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 12. 10. 2021, č. j. 15 T 39/2020-376, znovu projednal a ve věci rozhodl.

10. K podanému dovolání se ve svém písemném stanovisku ze dne 20. 9. 2022, č. j. 1 NZO 667/2022-11, vyjádřila státní zástupkyně činná u Nejvyššího státního zastupitelství (dále jen „státní zástupkyně“), která úvodem předeslala, že námitky vtělené do jeho mimořádného opravného prostředku obviněný uplatňuje v rámci své obhajoby prakticky od samého počátku trestního řízení a začlenil je rovněž do svého odvolání, protože se jimi zabývaly oba soudy nižších stupňů. Tvrzení obviněného, že by v projednávané věci měl existovat tzv. extrémní nesoulad mezi výsledky dokazování, z něj definovaným skutkovým stavem a jeho právním posouzením však státní zástupkyně odmítla. Veškeré vznesené námitky obviněného totiž kvalitativně nepřekročily meze prosté polemiky s názorem soudů nižších stupňů na to, jakým způsobem je třeba jednotlivé důkazy posoudit v rámci zjištěného skutkového stavu a jaký význam jim připsat z hlediska celkového popisu skutkového děje.

11. Z provedených důkazů je zcela zjevné, že obviněný si byl dobře vědom toho, že nemůže ve výkonu vazby užívat léčivo Rivotril, ostatně proto si nechal svojí družkou doručit balík obsahující předmětný lék nikoli na své jméno, ale na jméno spoluvězně M. B. Právě ve skutečnosti, že navedl jinou osobu, aby pro něj lék s obsahem psychotropní látky touto formou opatřila, státní zástupkyně spatřuje naplnění znaků skutkové podstaty návodu k přečinu podle § 24 odst. 1 písm. b) k § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Dále z lékařské dokumentace, zpráv vězeňské služby a výpovědi svědka M. K. – lékaře zdravotnického střediska Věznice XY vyplynulo, že obviněný byl v průběhu vazby medikován náhradními léčivy a nebylo proto důvodu předepisovat mu silně návykový lék Rivotril, který z tohoto důvodu nesmí být indikován v rámci výkonu vazby či trestu.

12. Aplikovaná právní kvalifikace projednávaného jednání je tedy z výše uvedených důvodů zcela přílehavá, deklarovaný důvod dovolání naplněn nebyl, a proto ani meritorní rozhodnutí v této věci není zatíženo vadou, kterou by bylo nutné napravovat cestou dovolání. Vzhledem k tomu státní zástupkyně navrhla, aby Nejvyšší soud podané dovolání podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. odmítl pro jeho zjevnou neopodstatněnost. Zároveň vyjádřila souhlas s tím, aby Nejvyšší soud o tomto dovolání rozhodl podle § 265r odst. 1 písm. a) tr. ř. v neveřejném zasedání, nicméně pro případ, že by shledal podmínky pro jiné než navrhované rozhodnutí, vyjádřila tímto ve smyslu § 265r odst. 1 písm. c) tr. ř. výslovný souhlas s rozhodnutím věci i jiným než navrženým způsobem.

13. Vyjádření státní zástupkyně k dovolání podanému obviněným bylo následně Nejvyšším soudem zasláno obhájci obviněného k jeho případné replice, která však do okamžiku zahájení neveřejného zasedání o podaném dovolání nebyla tomuto soudu nikterak předložena.

III. Přípustnost dovolání

14. Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) nejprve zjišťoval, zda je dovolání přípustné a zda vyhovuje všem relevantním ustanovením trestního řádu, tedy zda bylo podáno v souladu s § 265a odst. 1, 2 tr. ř., zda bylo podáno v zákonné dvouměsíční lhůtě a na příslušném místě v souladu s § 265e odst. 1, 3 tr. ř., jakož i oprávněnou osobou ve smyslu § 265d odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. ř. Dále Nejvyšší soud zkoumal, zda dovolání splňuje obligatorní obsahové náležitosti upravené v § 265f tr. ř.

15. Po jeho prostudování Nejvyšší soud shledal, že obviněný všechna výše uvedená ustanovení trestního řádu respektoval, protože předmětné dovolání vyhodnotil jako přípustné a vyhovující všem relevantním ustanovením trestního řádu, to znamená, že nebyly shledány žádné skutečnosti bránící jeho věcnému projednání.

IV. Důvodnost dovolání

16. Vzhledem k tomu, že dovolání lze podat jen z důvodů výslovně uvedených v § 265b tr. ř., musel Nejvyšší soud dále posoudit otázku, zda lze obviněným uplatněný dovolací důvod považovat za některý z důvodů taxativně uvedených v citovaném ustanovení zákona, jehož existence je zároveň podmínkou provedení přezkumu napadeného rozhodnutí dovolacím soudem.

17. V souvislosti s obviněným uplatněnými námitkami Nejvyšší soud připomíná, že dovolací důvod uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. [ve znění účinném do 31. 12. 2021, nyní - tj. s účinností od 1. 1. 2022 - § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř.] je dán tehdy, jestliže dovoláním napadená rozhodnutí spočívají na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotněprávním posouzení. V jeho mezích lze namítat, že skutek tak, jak byl soudem zjištěn, byl nesprávně právně kvalifikován jako trestný čin, ačkoliv o trestný čin nejde nebo jde o jiný trestný čin, než kterým byl obviněný uznán vinným. Skutečnosti, které lze podřadit pod uvedený dovolací důvod, jsou již zcela jednoznačně uvedeny v konstantní judikatuře Nejvyššího soudu (např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 9. 2017, sp. zn. [11 Tdo 661/2017](#), ze dne 29. 3. 2017, sp. zn. [5 Tdo 104/2017](#), ze dne 9. 11. 2016, sp. zn. [4 Tdo 1258/2016](#)) a Ústavního soudu (např. usnesení Ústavního soudu ze dne 1. 9. 2004, sp. zn. [II. ÚS 279/03](#), ze dne 15. 4. 2004, sp. zn. [IV. ÚS 449/03](#), ze dne 27. 5. 2004, sp. zn. [IV. ÚS 73/03](#)).

18. S ohledem na obviněným uplatněný důvod dovolání je třeba připomenout, že dovolací soud na základě tohoto dovolacího důvodu zásadně nepřezkoumává a nehodnotí správnost a úplnost zjištěného skutkového stavu, ani neprověřuje úplnost provedení dokazování a správnost hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 5 a 6 tr. ř. (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 4. 2004, sp. zn. [IV. ÚS 449/03](#)). Proto je třeba situace, na které dopadá ustanovení § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. (ve znění účinném do 31. 12. 2021), odlišovat od případů, kdy je napadené rozhodnutí založeno na nesprávných skutkových zjištěních. Jak bylo deklarováno mimo jiné i v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 3. 2019, sp. zn. [11 Tdo 74/2019](#), dovolací soud je vždy povinen vycházet ze skutkového stavu tak, jak byl zjištěn v průběhu trestního stíhání a jak je i vyjádřen zejména ve výrokové části odsuzujícího rozsudku, přičemž jeho povinností je zjistit, zda nižšími soudy provedené právní posouzení skutku je s ohledem na zjištěný skutkový stav v souladu se způsobem jednání, který je vyjádřen v příslušné skutkové podstatě trestného činu.

19. V případě dovolání opírajícího se o dovolací důvod uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2021 [nyní dovolací důvod uvedený v § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř., ve znění účinném od 1. 1. 2022] zákon vyžaduje, aby podstatu výhrad a obsah jím uplatněných dovolacích námitek tvořilo tvrzení, že nižšími soudy zjištěný skutkový stav věci, jenž je popsán v jejich rozhodnutí, není takovým trestným činem, za který jej soudy pokládaly, neboť jimi učiněná skutková zjištění nevyjadřují naplnění všech zákonných znaků skutkové podstaty trestného činu, jenž byl dovolateli přisouzen. S poukazem na tento dovolací důvod tak obviněný namítá, že dotčený skutek buď vykazuje znaky jiného trestného činu, anebo není vůbec žádným trestným činem. K této problematice srov. též usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2006, sp. zn. [15 Tdo 574/2006](#), jakož i rozhodnutí Nejvyššího soudu uveřejněné pod č. [36/2004](#) Sb. rozh. tr.

20. Ze spisového materiálu vyplynulo, že osobě obviněného R. K. lhůta k podání dovolání v nyní posuzované věci uplynula po datu 1. 1. 2022, tj. po účinnosti novely trestního řádu provedené zákonem č. 220/2021 Sb., v rámci níž je s účinností od 1. 1. 2022 dovolací důvod původně uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2021 - v nezměněné dikci - vymezen v písmenu h) téhož ustanovení [neboť citovanou novelou byl do ustanovení § 265b odst. 1 tr. ř. pod písmenem g) vložen nový dovolací důvod spočívající v tom, že „rozhodná skutková zjištění, která jsou

určující pro naplnění znaků trestného činu, jsou ve zjevném rozporu s obsahem provedených důkazů nebo jsou založena na procesně nepoužitelných důkazech nebo ve vztahu k nim nebyly nedůvodně provedeny navrhované podstatné důkazy“]. Dovolatel však ve svém podání odkázal na dovolací důvod ve znění platném před účinností této novely provedené zákonem č. 220/2021 Sb. Z právě uvedeného je tedy zjevné, že se obviněný a jeho obhajoba dopustili formálního pochybení stran řádného označení dovolacího důvodu podle v té době účinného znění trestního řádu. Jelikož však námitky dovolatele po obsahové stránce odpovídají platnému dovolacímu důvodu uvedenému nyní v § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř., ve znění účinném od 1. 1. 2022, Nejvyšší soud předmětné písemné podání obviněného řádně projednal, byť s poukazem na toto formální pochybení.

21. Nadto Nejvyšší soud i při respektování shora uvedeného interpretuje a aplikuje podmínky připuštění dovolání tak, aby dodržel maximy práva na spravedlivý proces vymezené Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a Listinou základních práv a svobod. Je proto povinen v rámci dovolání posoudit, zda nebyla v předchozích fázích řízení porušena základní práva obviněného, včetně jeho práva na spravedlivý proces (k tomu srov. stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 4. 3. 2014, sp. zn. [Pl. ÚS-st. 38/14](#)).

V.

K meritu věci

22. Nejvyšší soud v duchu výše citované judikatury Nejvyššího i Ústavního soudu zkoumal, zda dovolání obviněného R. K. splňuje kritéria jím uplatněného dovolacího důvodu, načež po prostudování připojeného spisového materiálu dospěl k závěru, že obviněným vznesené dovolací námitky jsou sice formálně podřaditelné pod uplatněný dovolací důvod, tedy podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. [ve znění účinném do 31. 12. 2021, nyní – tj. s účinností od 1. 1. 2022 – § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř.], nicméně Nejvyšší soud je z níže rozvedených důvodů odmítl jako zjevně neopodstatněné.

23. Nejvyšší soud v první řadě ověřil, že Okresní soud v Ostravě odvodil své skutkové závěry z výsledků provedeného dokazování, v rámci kterého dominují nejen výpovědi obviněného R. K. a I. R. (která u hlavního líčení učinila prohlášení o vině, jež okresní soud přijal, neboť bylo učiněno v souladu se všemi důkazy, které byly ve věci provedeny), ale také výpověď lékaře zdravotnického střediska Věznice XY – svědka M. K. a písemné vyjádření lékaře Vězeňské služby ČR R. K., jenž dosvědčil, že lék Rivotril patří do skupiny benzodiazepinů, které nemohou být předepisovány osobám ve výkonu vazby či trestu odnětí svobody. Podstatnou se jeví též propouštěcí zpráva obviněného z interního oddělení Sdružení zdravotnických zařízení K., příspěvková organizace, ze dne 8. 9. 2020, ze které nikterak nevyplývá, že by obviněný byl průběžně medikován léčivem Rivotril. V rámci prověřovaných skutkových zjištění jsou podstatné rovněž služební záznamy Vězeňské služby – Vazební věznice XY (včetně pořízené fotodokumentace), ze kterých vyplynulo, že při kontrole balíku byl v hydratačním krému zn. Nivea nalezen rozdrčený prášek. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie je přitom zjevné, že předmětný sáček obsahoval celkem 34,36 g prášku z rozdrčených tablet s obsahem klonazepamu, přičemž tato účinná látka je uvedena v Příloze č. 7 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka zařazená do Seznamu IV podle Úmluvy o psychotropních látkách.

24. Všechny tyto důkazy Okresní soud v Ostravě vyhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř., tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeném na posouzení všech okolností případu jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Následně okresní soud svým skutkovým závěrům přiřadil i příslušnou hmotněprávní kvalifikaci, neboť všechny zákonné znaky návodu ke spáchání skutkové podstaty přečinu podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku byly jednáním ze strany obviněného bez důvodných pochybností naplněny, a to jak po objektivní, tak i po subjektivní stránce. S výroky o vině soudu prvního stupně se následně bez výhrad ztotožnil i Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací, který

však konstatoval, že uložený nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání dvaceti měsíců je trestem nepřiměřeně přísným, pročež obviněnému nově uložil trest na samé spodní hranici příslušné zákonné trestní sazby, tedy v trvání dvanácti měsíců (pro jehož výkon jej zařadil do věznice s ostrahou). Odůvodnění obou přezkoumávaných rozhodnutí nižších soudů současně splňují požadavky kladené na ně ustanovením § 125 odst. 1 tr. ř., resp. § 134 odst. 2 tr. ř., a jako taková jsou plně přezkoumatelná.

25. Není pochybením, pokud oba soudy z výše uvedených skutkových zjištění dovodily vinu obviněného, neboť provedené důkazy spolu navzájem korespondují, včetně závěrů odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie. Vyjma toho oba soudy nižších stupňů dostatečně objasnily, proč předmětné důkazy považovaly za spolehlivé a plně dostačující k prokázání viny obviněného. Pakliže je obsah soudy zmíněných důkazů porovnán s učiněnými skutkovými zjištěními, je zřejmé, že předmětná skutková zjištění z provedených důkazů zcela nepochybně vyplynula, přičemž mezi nimi neexistuje žádný, natož zjevný rozpor v dovolatelem naznačeném smyslu. Současně se oba soudy nižších instancí v rámci odůvodnění svých rozhodnutí řádně vypořádaly s obhajobou, resp. s námitkami obviněného.

26. I přes tyto skutečnosti obviněný R. K. podal proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Ostravě mimořádný opravný prostředek, ve kterém namítl, že skutek, jak byl formulován v tzv. skutkové větě rozsudku okresního soudu, nevykazuje znaky přečinu uvedeného v § 283 odst. 1 tr. zákoníku (pročež tak sám nemohl spáchat ani návod k takovému přečinu podle § 24 odst. 1 písm. b) k § 283 odst. 1 tr. zákoníku). Jako hlavní důvod dovolatel uvedl, že zákonný znak „neoprávněnosti“ jeho jednání nebyl v daném případě naplněn, neboť:

- předmětem jeho jednání nebyla „klasická“ omamná látka (jako je např. marihuana či pervitin), nýbrž léčivo Rivotril, které mu řádně předepsala praktická lékařka, přičemž
- jeho jednání se vztahuje toliko k porušení § 21 odst. 2 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, a nikoli § 283 odst. 1 tr. zákoníku.

S ohledem na tyto námitky Nejvyšší soud danou věc znovu přezkoumal, nicméně v rámci svého přezkumu neshledal, že by postupem soudů nižších stupňů došlo k pochybením (navíc natolik zásadním), která by vedla k porušení dovolatelova ústavně garantovaného práva na spravedlivý proces.

27. Podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku je účastníkem na dokonaném trestném činu tzv. návodce, tedy ten, kdo v jiném vzbudil rozhodnutí spáchat trestný čin.

28. Podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku bude potrestán ten, kdo neoprávněně vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, zprostředkuje, prodá nebo jinak jinému opatří nebo pro jiného přechovává omamnou nebo psychotropní látku (přípravek obsahující omamnou nebo psychotropní látku, prekursor nebo jed). Omamné a psychotropní látky jsou takové, u kterých vzniká nebezpečí chorobného návyku nebo psychických změn nebezpečných pro společnost nebo pro toho, kdo je opakovaně bez odborného dohledu užívá. Tyto látky jsou uvedeny v nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, přičemž v přílohách č. 1 až 3 se nachází seznam omamných látek zařazených do Seznamu I, II a IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, naopak v přílohách č. 4 až 7 je obsažen seznam psychotropních látek podle Úmluvy o psychotropních látkách (dále jen „Úmluva“), zatímco příloha č. 8 vymezuje seznam přípravků zařazených do Seznamu III podle Jednotné úmluvy o omamných látkách. Chemická látka klonazepam je přitom podle Úmluvy výslovně uvedena jako psychotropní látka, která je zařazena do přílohy č. 7 jako (nečíslovaná) třiatřicátá položka.

29. Omamné a psychotropní látky, též označované jako psychoaktivní drogy, jsou návykové látky působící primárně na centrální nervovou soustavu. Užitím těchto látek dochází ke změně mozkových funkcí, doprovázenými zvraty ve vnímání reality a celkové nálady. V případech dlouhodobého užívání takových látek postupně dochází k tzv. degradaci osobnosti způsobené komplexní změnou chování. Mezi nejčastější skupiny omamných a psychotropních látek, které jsou ve věznicích na území České republiky zneužívány, patří zejména:

- kanabinoidy [přírodní látky vyskytující se v rostlinách konopí (cannabis), z nichž nejvýznamnější je látka tetrahydrokanabinol - neboli THC; ve vězeňském prostředí jsou zneužívány především marihuana a hašiš],
- halucinogeny (přírodní či syntetické látky mající primárně halucinogenní účinky, které způsobují široké ovlivnění psychiky; po užití těchto látek se dostávají silné halucinace doprovázené změnami kognice a nálad; ve věznicích jsou zneužívány zejména sušené lysohlávky a LSD),
- stimulancia (látky zvyšující duševní a tělesný výkon; hlavními zneužívanými látkami ve věznicích jsou metamfetamin, kokain a MDMA),
- opioidy a opiáty (tlumivé látky s výrazně euforickým efektem - nejvýznamnějšími přírodními zástupci jsou alkaloidy, morfium a kodein, k nejrozšířenějším syntetickým zástupcům patří heroin, metadon, buprenorfin a braun),
- popř. také solvencia (inhalanty neboli těkavé látky, které mají narkotický účinek, mezi které patří zejména toluen, trichlorethylen, aceton, éter, chloroform).

30. Vyjma výše uvedených skupin omamných a psychotropních látek jsou ve vězeňských zařízeních zneužívány rovněž léčivé preparáty s obsahem chemických látek, které mohou dlouhodobým užíváním vyvolávat látkovou závislost. Patří mezi ně především anxiolytika - látky způsobující euforii, snižující strach a napětí (zahrnující anestetika, hypnotika, sedativa, antiepileptika, antiparkinsonika, analgetika, psychostimulancia, anxiolytika). V medicíně nejpoužívanějšími psychofarmaky jsou benzodiazepiny - látky odstraňující patologický strach a úzkost. Tyto látky mají souběžně účinky sedativní (uklidňující), hypnotické, protikřečové a antiepileptické. Uživatelé omamných látek jsou hojně zneužívány, jelikož svými účinky se značně podobají opioidům.

31. Mezi často zneužívané léky v rámci vězeňské populace patří především Rivotril, Halcinon, Diazepam, Apaurin, Valium, Oxazepam, Lexaurin, Neurol, Xanax, Rohypnol, Nitrazepam, a ze skupiny opioidů silné léky proti bolesti, především Tramal a Fentanyl a také opioidní analgetikum Codein. Vzhledem k vysoké návykovosti těchto látek mohou být tato léčiva předepisována a užívána pouze pod přímým dohledem specializovaných lékařů. (srov. kolektiv autorů sdružení SANANIM. Drogy: otázky a odpovědi. Praha: Portál, 2007; KALINA K. Klinická adiktologie. Praha: Grada Publishing, 2015; KALINA, K. Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Praha: Úřad vlády České republiky, 2003).

32. Přestože předmětem jednání obviněného R. K. a jeho spoluobviněné družky I. R. skutečně nebyla žádná, slovy dovolatele klasická (tedy mezi uživateli často zneužívaná) omamná látka jako např. marihuana či pervitin, nýbrž léčivo předepsané lékařem, nehraje tato skutečnost žádnou roli v posouzení viny obou obviněných, neboť klonazepam (clonazepamum) je psychotropní látkou, se kterou je zakázáno jakkoli manipulovat osobám, které nedisponují příslušným legálním oprávněním k nakládání s takovými látkami. Jelikož hlavní účinnou látkou léčiva Rivotril je právě tato psychotropní látka (mimo dalších toliko přídatných látek jako jsou monohydrát laktózy, magnesium-stearát, oxid železitý, kukuřičný a bramborový škrob), nesmí ani s tímto léčivem laická veřejnost jakkoli nakládat,

resp. tyto látky užívat v rozporu s jejich léčebným účinkem.

33. Námitku dovolatele, ve které brojí proti tomu, že léčivo Rivotril obsahující psychotropní látku klonazepam, mu bylo řádně předepsáno jeho ošetřující lékařkou A. A., Nejvyšší soud odmítá, neboť tato skutečnost není předmětem tohoto trestního řízení. Obviněnému není kladeno za vinu, že by on či spoluobviněná I. R. získali předmětné léčivo nelegální cestou (např. z rukou neoprávněného distributora na černém trhu). Předmětem trestního řízení v nyní posuzované věci je naopak skutečnost, že obviněný se rozhodl nezákonně si obstarat léčivo s obsahem psychotropní látky, a to prostřednictvím své družky, kterou přesvědčil k tomu, aby mu do vazební věznice, kde se aktuálně nacházel, konspirativním způsobem zaslala poštovní zásilku obsahující předmětné léčivo skryté v dóze s hydratačním krémem, jež byla záměrně a zcela účelově adresována jeho spoluvězni M. B.

34. V této souvislosti dovolací soud na základě předloženého spisového materiálu konstatuje, že okresní soud velmi pečlivě zvažoval všechna skutková zjištění, která vyplynula z jím provedených důkazů, a to rovněž s přihlédnutím k tvrzením obviněného, že vězeňští lékaři mu ve vazební věznici údajně odmítli léčivo Rivotril předepsat, ačkoli pro něho mělo být nezbytným z důvodu léčení řady jeho onemocnění. Tím obviněný v podstatě naznačil, že tato situace jej prakticky „donutila“ k projednávané trestné činnosti.

35. Tato obhajoba však byla bez důvodných pochybností vyvrácena, a to zejména výsledkem svědka M. K. ve spojení s lékařskými záznamy ve zdravotnické dokumentaci obviněného a dalšími listinnými důkazy týkajícími se vzetí osoby obviněného do vazby, v nichž absentuje jakákoli zmínka o tom, že by obviněný kontinuálně užíval nebo se domáhal předepsání takového léčiva. Naopak z přiložené zdravotnické dokumentace, ze zpráv vězeňské služby a výpovědi svědka M. K. je zcela zřejmé, že obviněný K. byl medikován jinými náhradními léčivy, protože nebylo důvodné mu lék Rivotril předepisovat.

36. V této souvislosti nelze přehlédnout zcela souladné písemné stanovisko lékaře Vězeňské služby ČR - Věznice XY R. K., který rovněž potvrdil, že léčivo Rivotril nebylo obviněnému K. před jeho nástupem do výkonu vazby vůbec předepsáno a z jeho strany ani nebyl vznesen požadavek na předepsání tohoto či jiného léčiva patřícího do skupiny benzodiazepinů. V rámci diagnózy obviněného (epilepsie) mu byla nasazena terapie léky Lamotrigin/Lamotrix. Vyjma toho z lékařských zpráv, které do předmětného spisu založil sám obviněný (stran své neúčasti u hlavních líčení), rovněž vyplynulo, že ani po jeho propuštění z výkonu trestu mu léčivo Rivotril nebylo předepsáno, neboť užíval jiné medikamenty. Jestliže obviněný užíval tento lék až v době konání hlavního líčení, je nutné zdůraznit, že šlo o dobu vzdálenou přibližně dva roky od spáchání projednávaného skutku (k předepsání tohoto léčiva došlo v roce 2021, avšak ke spáchání trestného jednání došlo na počátku roku 2019).

37. K osobě tehdejšího ošetřujícího lékaře Věznice XY R. K. je nutné dodat, že obviněný K. podal proti jeho postupu stížnost, o které rozhodla Česká lékařská komora, Okresní sdružení v O. (dále pouze „ČLK“), tak, že rozhodnutím její revizní komise ze dne 1. 6. 2020 nebylo zahájeno disciplinární řízení vůči tomuto lékaři, neboť daný lékař byl uznán za nevinného. Z doložené kompletní zdravotnické dokumentace vztahující se k osobě pacienta R. K. bylo revizní komisí ověřeno, že zdravotnické zařízení Věznice XY bylo tomuto polymorbidnímu pacientovi schopno zajistit adekvátní dispenzarizaci (tedy řádnou péči ve smyslu zásady *lege artis*), a ta mu také byla osobou výše jmenovaného ošetřujícího lékaře plně poskytována. Za dobu cca dvou měsíců (od nástupu obviněného do výkonu vazby do doby podání stížnosti) byl ošetřen sedmkrát praktickým lékařem, jedenkrát lékařem lékařské služby první pomoci a jedenkrát neurologem. Na tomto základě dospěla revizní komise k závěru, že R. K. neporušil během výkonu svého povolání žádnou z povinností uloženou mu zákony či jinými právními předpisy, stejně jako neporušil ani žádnou z povinností stanovenou mu řády ČLK, disciplinárně se tedy nikterak neprovinil. Pokud ošetřující lékař K.

obviněnému nepředepsal léčivo Rivotril a jeho zdravotní stav kompenzoval jinými léčivými, postupoval zcela správně, protože byla stížnost R. K. ze strany ČLK vyhodnocena jako zcela neopodstatněná.

38. Je rovněž nepochybné, že obviněný R. K. (stejně jako spoluobviněná I. R.) si byli dostatečně vědomi toho, že každý obviněný je v průběhu vazby povinen dodržovat povinnosti a zákazy uvedené v zákoně č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, v dané souvislosti pak zejména ustanovením § 21 odst. 2 tohoto zákona vymezujícího zákaz vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, v důsledku čehož vězeň nemůže během výkonu vazby užívat lék obsahující psychotropní látku. Ostatně již před odesláním předmětného balíku na jméno spoluvězně M. B. byla spoluobviněná R. prostřednictvím Vazební věznice v XY navrácena léčiva Rivotril, Tramal a Codein, která obviněnému zaslala v (předchozím) balíku, a to s odůvodněním, že tato léčiva mu nejsou vězeňským lékařem předepsána, a proto mu ani nemohou být předána.

39. Současně je nutné odmítnout dodatečný výrok dovolatele, že s ohledem na to, že došlo k dopravení řádně předepsaného léku do věznice toliko pro jeho vlastní potřebu, tak ani z tohoto důvodu nebyly naplněny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, protože měl být za projednávané jednání postižen toliko kázeňsky ve smyslu porušení § 21 odst. 2 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby (neboť mohla být naplněna toliko skutková podstata některého přestupku či provinění ve smyslu tohoto zákona).

40. Nejvyšší soud z připojeného spisového materiálu ověřil, že rovněž tuto námitku obviněný vznesl již v předchozích stadiích trestního řízení, přičemž se s ní dostatečně vypořádaly oba soudy nižších instancí. Nejvyšší soud v této souvislosti odkazuje zejména na vyjádření odvolacího soudu, který správně konstatoval, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu v souladu se zásadou subsidiarity trestní represe podle § 12 odst. 2 tr. zákoníku nepřichází v projednávaném případě v úvahu, neboť skutečnost, že obviněný přemluvil spoluobviněnou k tomu, aby mu do věznice zaslala psychotropní látku, byť pro jeho vlastní potřebu, je čin společensky natolik škodlivý, že jeho prostřednictvím došlo k naplnění všech zákonných znaků skutkové podstaty přečinu podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku.

41. Skutečnost, že se jednalo o léčivo řádně předepsané A. A., je z hlediska prokazované viny nutné odmítnout proto, že předmětné tablety byly skryty pod vrstvou krému v rozdrčeném stavu, protože ani nebylo možné dodržet lékařem předepsané dávkování. Z daného způsobu odeslání je tedy zcela zřejmé, že jeho zasláním obviněný sledoval zcela jiný účel. Vyjma toho tato skutečnost pouze nepatrně snižuje společenskou škodlivost jeho jednání, což je okolnost, kterou krajský soud dostatečně zohlednil v rámci zrušení výroku o trestu z rozsudku okresního soudu, resp. v rámci úpravy nově uloženého trestu ve prospěch obviněného. Z téhož důvodu je nutné kategoricky odmítnout jakékoli námitky obviněného stran údajného směšování odpovědnosti podle trestního zákoníku a zákona o výkonu vazby.

42. Lze tedy shrnout, že Nejvyšší soud svým přezkumem ověřil, že postupem soudů prvního a druhého stupně nebyla porušena zásada volného hodnocení důkazů, princip *in dubio pro reo*, ani ústavním pořádkem garantované právo obviněného na spravedlivý proces, jehož porušení dovolatel naznačil v souvislosti s námitkou vadného hmotněprávního posouzení projednávaného skutku. V této souvislosti Nejvyšší soud považuje za vhodné odkázat mimo jiné i na právní názor obsažený v usnesení Ústavního soudu dne 4. 5. 2005, sp. zn. [II. ÚS 681/04](#), podle kterého právo na spravedlivý proces není možno vykládat tak, že garantuje úspěch v řízení či zaručuje právo na rozhodnutí, jež odpovídá představám obviněného. Uvedeným právem je zajišťováno „pouze“ právo na spravedlivé soudní řízení, v němž se uplatní všechny zásady soudního rozhodování podle zákona a v souladu s ústavními principy. S ohledem na výše uvedené tak Nejvyšší soud námitky obviněného, které tento podřadil pod dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2021 [nyní dovolací důvod uvedený v § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř., ve znění účinném od 1. 1. 2022], odmítl

jako zjevně neopodstatněné.

43. Obviněnému se tedy přes účelovou manipulaci se skutkovými zjištěními nepodařilo prokázat, že v jeho případě nebyla naplněna skutková podstata přečinu podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku ve znaku „neoprávněnosti“, s ohledem na to, že předmětem jeho jednání měl být řádně předepsaný lék a nikoli „klasická“ omamná látka. Taktéž námitka, že tímto jednáním měl porušit toliko § 21 odst. 2 zákona č. 293/1993Sb., o výkonu vazby, bylo nutné kategoricky odmítnout. Naopak všechna rozhodná skutková zjištění, která jsou určující pro naplnění zákonných znaků skutkové podstaty návodu ke spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 24 odst. 1 tr. zákoníku k § 283 odst. 1 tr. zákoníku, jsou v nyní posuzované věci v jednoznačné shodě s obsahem provedených důkazů, neboť obviněný svým jednáním úmyslně naplnil aplikovanou skutkovou podstatu trestného činu jak po objektivní, tak i subjektivní stránce. V Okresním soudem v Ostravě užitě právní kvalifikaci, se kterou se následně bez výhrad ztotožnil rovněž Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací, tedy ani Nejvyšší soud neshledal porušení zákona ve smyslu obviněným uplatněného dovolacího důvodu.

44. Pro úplnost Nejvyšší soud dodává, že obviněný svým dovoláním brojí nejen proti výroku o vině, nýbrž i proti výroku o trestu, neboť napadl rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 2. 2022, č. j. 5 To 441/2021-434, v celém rozsahu, tedy i ve výroku o uloženém nepodmíněném trestu odnětí svobody (přestože jej odvolací soud zásadně redukoval ve prospěch obviněného). Nicméně vzhledem k prokázaným skutečnostem, dále k přitěžujícím okolnostem (zejména k bohaté trestní minulosti obviněného), stejně jako k faktické absenci okolností polehčujících, včetně neprojevení ani sebemenší známky sebereflexe ze strany obviněného, nelze trest uložený až na samé spodní hranici zákonné trestní sazby hodnotit jako nepřipustný, resp. jako trest excesivní.

45. V této souvislosti je namístě zdůraznit, že otázka přiměřenosti trestu, respektive námitka nepřiměřenosti trestu, dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2021 [tj. podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř., ve znění účinném od 1. 1. 2022], vůbec neodpovídá, přičemž ji není možné podřadit ani pod žádný jiný dovolací důvod (srov. ŠÁMAL, P., a kol. Trestní řád I, II, III. 7. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2013, s. 3152; DRAŠTÍK, A., FENYK, J. a kol. Trestní řád. Komentář. II. díl. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2017, s. 460). K tomu lze dále odkázat na konstantní judikaturu Nejvyššího soudu (např. na rozhodnutí uveřejněné pod č. [22/2003](#) Sb. rozh. tr., na usnesení ze dne 29. 6. 2010, sp. zn. [7 Tdo 720/2010](#), usnesení ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. [5 Tdo 712/2014](#), usnesení ze dne 18. 10. 2016, sp. zn. [11 Tdo 1180/2016](#)). V usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 10. 2015, sp. zn. [7 Tdo 1168/2015](#), se pak zcela explicitně uvádí, že: „Samotná nepřiměřenost uloženého trestu (resp. námitky proti druhu a výměře trestu z důvodu jeho přílišné přísnosti nebo naopak mírnosti v důsledku nesprávného vyhodnocení polehčujících a přitěžujících okolností, jde-li jinak o trest podle zákona přípustný a vyměřený v rámci zákonné trestní sazby) nemůže být relevantně uplatněna v rámci žádného ze zákonem taxativně vymezených dovolacích důvodů. Pokud tedy byl uložen přípustný druh trestu ve výměře v rámci zákonné trestní sazby, nelze v dovolání namítat nepřiměřenost trestu.“

VI. Závěr

46. V souvislosti s dovolatelem přednesenou argumentací je třeba zdůraznit, že tento své námitky stran nesprávného hmotněprávního posouzení projednávaného trestněprávního jednání uplatnil již v předchozích stádiích trestního řízení, přičemž se s nimi řádně vypořádaly oba soudy nižších instancí. Přitom se oba nižší soudy v nyní přezkoumávané věci nezpronevěřily přísnému pravidlu prokázání viny obviněného mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost a dbaly o dosažení co nejvyšší možné jistoty stran závěrů vyplývajících z jednotlivých důkazů.

47. Obecně platí, že ochrana skrze ústavně zaručená základní práva vztahující se k postavení obviněného v trestním řízení nepochybně tvoří rámec, který je třeba i při volném uvážení respektovat. Existují proto určité základní a podstatné zásady, které je třeba při nakládání s důkazem respektovat (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 2. 2016, sp. zn. [I. ÚS 368/15](#)). V nyní posuzovaném případě však byly všechny základní zásady trestního řízení plně respektovány, a to včetně ústavně garantovaného práva obviněného na spravedlivý proces. Současně byl projednávaný skutek přílehavě právně kvalifikován, neboť prokazatelně byly naplněny všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

48. Nejvyšší soud tak po provedeném přezkumu napadeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 2. 2022, č. j. 5 To 441/2021-434, ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 12. 10. 2021, č. j. 15 T 39/2020-376, v rozsahu podaného mimořádného opravného prostředku dospěl k jednoznačnému závěru, že ve věci obviněného R. K. nedošlo ve smyslu jím uplatněného dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2021 [tj. podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř., ve znění účinném od 1. 1. 2022] k porušení zákona, protože bylo jeho dovolání v souladu s § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. odmítnuto jako zjevně neopodstatněné.